

fotbal

NOTE

SEMNE BUNE...

ATITUDINEA HULIGANICĂ

A LUI E. DEMBROVSKI

Arbitrul Gh. Limona fluturase sfârșitul jocului de la Bacău. Se părea, deci, că toate „răzuiturile” din teren luseră sfârșit! (Cristea, „umbra lui Dembrowschi”, atacat cu săbiuțele de către Nedelcu, avea să-și vadă de-a dreptul piciorul pus în ghips de către dr. Cristea). Jucătorii s-au grupat la mijlocul terenului pentru cuvântul salut adresat publicului. Și atunci s-a produs ultimul act de nepotrivire al acestei înverșinate clocotiri fotbalistice. Enervat de o replică a ploieșteanului Stroe, E. Dembrowschi, titular al echipei naționale (rețineti!), s-a apropiat de el și cu o clasică furtivă de „karate”, dublată de două croșuri la bărbie, l-a făcut pur și simplu K.O. În vâzului a mil de spectatori! Gh. Limona s-a reținut carnelui lui Dembrowschi. El va fi judecat de către Comisia de disciplină, și, desigur, asupra sancțiunii nu va intra în discuție. Într-o energie acest act huliganic, care ne tulbură cu atât mai mult cu cât vine de la un jucător care pînă în prezent nu se manifestase într-o manieră atât de rușinoasă! Oare aceasta e tot ce a învățat E. Dembrowschi din turneul mondial de la Mexic?

— g. m. —

INDIFERENȚĂ (DAR PE BANII CUI?)

Cînd credeam că întrecerile formațiilor de tineret-rezerve i s-a înțeles rostul, și că a-tare i se acordă o importanță corespunzătoare, iată că două recente întîmplări vin să umbrească o competiție pentru care se cheltuiască niște bani. Și nu sînt primele cazuri... Deși formația de tineret a clubului Dinamo București s-a deplasat pînă la Arad (străbătînd, dus și întors, aproape 1200 km, ea n-a disputat meciul cu U.T.A. De ce? În ziua respectivă, în orașul de pe Mureș a plouat și ca să nu se strice terenul central U.T.A. nu s-a mai prezentat pentru a susține întâlnirea de tineret și a pierdut cu 3-0. Deci, forțat pe teren propriu!

„RUNDA” CELOR CINCI REMIZE

(Urmare din pag. 1)

lor, 5 egalități. Deci, runda remizelor. Doar marile turnee sahibite (bineînțelese, fără prezența oamenilor de tăc, gen Fischer, Tal și Korcinoi), mai încep cu asemenea procente de remize, pentru tatonarea forțelor. Sau cînd mai e o singură rundă, fără implicații pe lista premiiilor sau a normelor de maestri internaționali. Revenind, însă, la campionatul nostru, nu e cazul unor asemenea supoziții. Situația e cu totul alta. Nici pe departe apele n-au fost limpezite. Ba, dimpotrivă. Și atunci? Să fie vorba de o obosală? Sau de... altceva.

În maniere diferite, Rapid și U.T.A. au plecat cu cite un punct prejos de la Oradea și, respectiv, Tg. Mureș și își continuă cursa, „umăr la umăr”, textiliștii avînd, însă, un joc mai puțin. Dar altceva e de remarcat: Rapid traversează o perioadă dificilă — ca joc — și înregistrează al patrulea rezultat de egalitate de la reluarea campionatului. Și toate egalurile le-a terminat cu același scor: 1-1, în timp ce U.T.A. pierde primul punct din 20 posibile (!), compensînd, însă, deficitul prin aducerea la „rampă” a două nume noi — Schep și Drincescu — pe un post (fundas central) de mare importanță.

În cele patru etape disputate de la întoarcerea „mundialilor” n-a reușit să se bucure de victorie nici Dinamo Bacău. Patru meciuri egale, dintre care trei pe teren propriu. Adică, la Bacău, unde alădăta nimeni nu-i prea făcea iluzii, Crișul și, acum, Petrolul, realizează

Aceasta pentru că nu s-au luat măsuri de pregătire a altui teren.

Miercuri, partida Steaua — Universitatea Craiova a fost arbitrată de Matache, portarul de rezervă al formației de tineret Steaua. Nu numai că acesta nu are calificarea respectivă, dar el n-a beneficiat nici de ajutorul unor tușieri. De ce s-a ajuns la această improvizație? Pentru că Colegiul central al arbitrilor a uitat, pur și simplu, să delege arbitri la acest joc. Cluburile respective au căzut de acord să încheie un proces verbal și să dispute meciul în condiții vitrege, doar să nu helitasc banii degeaba (în cazul oaspeților).

Două exemple care credem, nu mai necesită comentarii. Decît măsuri concrete... (AL. C.)

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU LUPESCU?

Lupescu este, în general, unul dintre fotbalisti disciplinați. Cu atât mai mult au surprins ieșirile sale necontrolate din timpul meciului de la Oradea. Încă din prima repriză el s-a preocupat mai mult de arbitri decît de adversari. În aceste condiții, singurul reproș pe care l-i putem aduce arbitrilor l. Pus este că nu l-a eliminat cu mult înainte de minutul 63.

Același Lupescu a fost în pauza meciului „eroul” altei scene improvizabile. Îndreptîndu-se spre cabine, el l-a lovit cu piciorul pe președintele clubului Crișul, Bujor Mera. Colegul său Neagu ne-a declarat după meci că președintele clubului orădean ar fi încercat să-l lovească pe Năsturescu și de aceea a răspuns Lupescu. Neîntînd de față, nu știm cum s-au întîmplat lucrurile. Dar cine îi permite lui Lupescu să se transforme în judecător ad-hoc? Credem că n-ar fi rău să dea seama pentru faptele săvîșite miercuri la Oradea.

Să rememorăm. Campionatul s-a reluat în zile de vacanță, înfășurat în vâlul unor pronosticuri pesimiste. Așa a apărut pe scenă eroul nostru, care — să fim sinceri — avea marea neșansă de a încerca să capteze atenția și, firește, simpatia unui public cu sufletul încărcat de satisfacțiile spectaculare din nopțile mexicane. Rol ingrat, fără discuție!

Și totuși, autohtonul nostru „Ionică” — ca să nu-l uităm prea repede pe mexicanul „Juanito” — și-a pus căciula pe o ureche și a dat cu... piatra-n geam, trezindu-ne din reveria estivală și făcînd pe mulți, foarte mulți, să asude mai abundenț decît o cereau gradele adunate, sur, pe scara termometrelor. Ne-a făcut să sărim din scaune chiar de la primul act al reluării — vă mai amintiți? patru victorii în deplasare! — și apoi a mai aruncat o pocitoare în mijlocul „balului”, așa că discuția s-a făcut mai copioasă, urcînd pe cei de la Farul în circa „mexicanilor” de la Dinamo. Nemulțumit de aceste isprăvi, „Ionică” — hai să rămînem la acest apelativ, măcar azi — a mai răsturnat o cutie cu minuni în ultima duminică de la întors.

Chiar judicios pregătite, chiar orientate tactic excelent, chiar avînd suportul moral solid clădit, formațiile noastre nu se prea exprimau așa de frecvent și convingător pe arenele străine. Există astăzi — spre satisfacția tuturor — o atmosferă ceva mai olimpică, un sens al corectitudinii mai general, mai bine înțeles, ceea ce facilitează enorm o concretizare a rezultatelor mai aproape de echilibrul valoric din joc. Sigur că destinul mai face cite o festă pe ici, pe colo. Dar el și numai el.

Fără ajutorul subtil sau nu al arbitrilor, fără contribuția directă a unor turbulenți spectatori, fără toată garnitura aceluiași greșit înțeles „avantaj al terenului”. Azi, parcă, se joacă ceva mai lejer fotbal. Și, tînd seama de cele spuse mai înainte, cine poate — joacă și cîștigă!

Călin ANTONESCU

Nocturna de la Constanța

Rezultatul de egalitate cu care s-a încheiat nocturna de la Constanța a pus în bună măsură capăt emoțiilor ce le-au avut în ultimul timp studenții. Era minutul 87 și clienții au beneficiat — în terenul Farului — de o aruncare de la margine. Ca de obicei, repunerea mingii a făcut-o Cîmpeanu, specialist în asemenea execuții. Balonul catapultat de Cîmpeanu a ajuns la Oprea, care l-a trimis — cu capul — spre poartă. În traiectoria sa, mingea l-a atins pe Antonescu, într-înd apoi în poartă.

Ce s-a întîmplat, însă, pînă în momentul egalității? Jocul a început într-un ritm destul de viu, cu acțiuni periculoase la ambele porți și cu ratări... copilărești. În min. 8, de pildă, Sasu, executînd o lovitură liberă de la 18 m, a expediat balonul în bară! O singură dată tabela de marcaj a fost schimbată, urmare firească a unei perioade de dominare a jucătorilor de la Farul. În minutul 35, o acțiune ofensivă a înaintașilor constănțeni a făcut șah-mat apărării adverse și Sasu, de

la cîțiva metri, a introdus balonul în plasă. 1-0 pentru Farul.

În repriza secundă, calitatea jocului a scăzut, ritmul a fost mai lent și s-au comis destule greșeli — unele vizînd abecedarul fotbalului. Ambele tabere erau parcă resemnate cu ce arăta tabela de marcaj, fiindcă înaintașii aveau tirul dereglat. A venit însă faza din min. 87 și... 1-1.

Pompiliu VINTILA

EM. DEMBROVSKI, NUȚU ȘI LUPESCU, SUSPENDAȚI

Aseară, Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R.F. a luat în discuție abaterile săvîșite de unii jucători în paridele desfășurate miercuri și a hotărît următoarele:

— Em. Dembrowschi (Dinamo Bacău) suspendat pe trei etape, pentru lovirea adversarului.

— N. Lupescu (Rapid) suspendat pînă la definitivarea cazului, pentru eliminare pe teren ca urmare a insultării arbitrilor și implicării în altercația cu conducătorul clubului Crișul. Cazul se va dezbată joia viitoare.

— I. Prepușel (F.C. Argeș) suspendat pentru vociferări și proteste la deciziile arbitrilor.

După victoria în campionatul național de juniori — ediția 1962, a urmat succesul din „Cupa Sportul” și un glîd pe care, atunci, nu l-a înțeles și care v-a supărat. Spunea prof. Eugen Trofin, într-o seară, acum 8 ani, pe malul Mureșului, că visul lui este să crească nu numai jucători de handbal ci și profesori care, mai tirziu, să dea acestui sport mai multă strălucire.

Ați crezut că are ceva cu dv și ați plecat la lăși să-i dovădiți că aveți „valoare”. Totul a fost un flască. Atunci am început să înțeleg. Am revenit acasă, în București, am terminat Institutul.

A început munca... „Pe ziua de 21 iunie, mi-am împlinit vîntul. Munca mea de trei ani a fost încununată de succes, cîștigînd — cu echipa — titlul național. Ceea ce nu reușisem ca jucător, reușesc acum, ca profesor. În aceste, cele mai frumoase clipe de satisfacție mi-am amînit de seară de acum 8 ani de pe malul Mureșului și mi-am spus că trebuie să vă mulțumesc. Cu respect...”

Dan GĂRLEȘTEANU

Secvențe de pe „scena” El Mondialului (IV)

Seriozitatea și munca la baza strălucirii Braziliei

Cîtă cernă! n-a curs în puținele săptămîni care au trecut de la finala lui El Mondial în căutarea argumentelor „cheie” pe marginea strălucitei victorii braziliene.

„Ofensiva a învins defensivă!” s-a repetat cîneva și, imediat, ideea a născut prozele.

„Zona — superioară apărării om la om”, a spus, altcineva, care și el s-a găsit, firește, adepti.

„Creierul om mai bun decît creierul electronic!”

„Fotbalul-artă triumfător în lupta cu fotbalul-muncă!”

Simplu, transparent, dar, pe undeva, și superficialitate, deși tînd cont de scorul final (remințînt: 4-1 pentru Brazilia) antiteză de mai sus păreau plauzibile.

Pentru toate aceste exemple fusesse, iată, de ajuns o finală încheiată la un scor categoric, ca să se uite că, de pildă, în ajunul ultimului act al lui El Mondial apărarea om la om, aplicată de R. F. a Germaniei, învinse zona uruguaiană, că, ceva mai înainte, două echipe a-depte ale betonului, Italia și R. F. a Germaniei, furnizaseră împreună un spectacol fotbalistic memorabil pe parcursul căruia se inscrieseră goluri mai multe (7) decît în ceaaltă semifinală, sud-americană, Brazilia — Uruguay (scor 3-1).

Care sînt atunci argumentele „cheie” ale strălucitei victorii braziliene? Sînt, după părerea noastră, mai multe și de ordin divers:

1. TEHNIC. Fiecare jucător brazilian, indiferent de postul pe care-l ocupă, stăpînește perfect întregă gamă a exercițiilor tehnice. De la fundul lateral dreapta, Carlos Alberto, și pînă la jucătorul, cu nr. 11, Rivellino, toți componenții echipei cunosc secretele tehnicii utilizare, fiind capabili să manevreze, să conducă, să paseze, să driblez în plină viteză. „În accepția lor, fotbalul atinge dimensiuni necunoscute, aproape inumane. Acesti jucători, a spus cîneva, referindu-se la brazilieni, transformă jocul preferat al oamenilor în ballet, avînd o artă divină, de neînchipuit. Ei își dau impresia că posedă un stil impresionant și că practică un alt joc decît oamenii normali”. Vorbînd de calitățile naturale (între care suplețea, mobilitatea articulațiilor ocupă un loc însemnat) și despre decalajul care va exista mult timp de aici înainte între fotbalul brazilian și cel european, reputatul tehnician francez Georges Boulogne remarcă faptul că „la 11, 12 ani copiii brazilieni posedă bagajul tehnic (controlul balonului, cu piciorul, cu pieptul, cu capul) al jucătorilor profesioniști din multe țări”.

Prin acest extrem de important factor al jocului, tehnica, trebuie să ne explicăm, în primul rînd, locul de frunte pe care l-a ocupat și-o ocupă fotbalul brazilian, de-a lungul anilor, în ierarhia mondială: locul 3 în 1938, locul 3 în 1950, locul 1 în 1958, 1962 și 1970.

2. TACTICĂ. A fost o vreme cînd specialiștii fotbalului brazilian au crezut că mîiestria tehnică cu care sînt dotăți jucătorii lor este suficientă ca aceștia să se impună în fața adversarilor. Dar eșecul suferit în 1954 la turneul final al C.M. din Elveția, unde europenii s-au prezentat mai bine pregătiți la capitolul organizarea jocului, le-a deschis ochii tehnicienilor brazilieni, care, la următoarea ediție (Suedia — 1958), și-au surprins partenerii de întrecere cu inovațiile lor în materie de sistem (1-4-2-4) și de dinamică (fotbalul rapid). Mai apoi, după două succese consecutive, reputele de fotbal brazilian la C.M. din 1958 și 1962, Vicente Feola și-a permis în Anglia să „glumescă” în materie de concepție și de organizarea jocului, mîzînd aproape totul pe curtea „jocului deschis”, cu nimic asigurat în faza de apărare. Ușurătoare lecție — eliminarea din optimi a echipei de două ori campionă a lumii — a servit, însă, unora dintre tehnicienii brazilieni, printre care și lui Mario Lobo Zagallo, antrenor tînar, care la Botafogo și apoi, la națională a lucrat cu picioarele pe pămînt, acționînd intens pentru asigurarea echilibrului în ambele situații ale jocului, de apărare și de atac. Așa se face că în cadrul unui elastic „1-4-3-3”, Clodoaldo (mijlocas defensiv), Rivellino și Pelé (da, marile Pelé, strălucit coordonator de joc și deseori prezent pentru finalizare, venea des înalpi pentru recuperare) ajutau defensivă, replîndu-se pe alte zone, „urcînd” apoi în atac, cînd echipa intra în posesia mingii. Datorită supleții tactice, evidentă în jocul brazilienilor, s-au putut afla printre marcatorii jucători din absolut toate liniile: Carlos Alberto (fundas), Clodoaldo, Gerson și Rivellino (după cum se vede, întregul compartiment de la mijloc), Jairzinho. Tactica, deci, a fost cea a valorilor triu ofensiv al formației campioane a lumii.

3. FIZIC. Dusul rece din Anglia '66, care a atins proporții de catastrofă națională, i-a pus în gardă pe responsabili fotbalului brazilian și în ceea ce privește aspectul important al pregătirii fizice, neglijat în Brazilia, ca, de

altfel, în toate țările Americii de Sud. Și astfel, pe întîrta durată a pregătirii, a fost afectat lotului un profesor specialist în educație fizică, care i-a supus pe Pelé et comp. la tot felul de exerciții, cu ajutorul cărora Brazilia a fost pregătită la El Mondial pentru jocuri cu o durată de... 120 de minute. La sfîrșitul preparativelor pentru turneul final din Mexic, brazilienii reușiseră să refacă și acest handicap pe care, vrînd-nevînd, li acordau pînă atunci mai de fiecare dată în disputa pentru supremație purtată cu europenii.

4. MORALUL. Știm cu toții cit de vie, cit de puternică a fost credința în succesul final, alimentată continuu de marea dorință a revanșei. N-au fost puține partidele în care Pelé și alii s-au văzut conduși pe tabela cu Cehoslovacia, Uruguay, egalități cu Italia, sau în vîdită dificultate pe anumite porțiuni ale jocului (cu Anglia, România și Peru). Dar, de fiecare dată, o încredere de nezdruccinat în forțele proprii li ajută pe fotbalisti brazilieni să depășească momentele critice, reîluînd totul de la început și sprintînd rezistibil spre... Zieta de Aur. Credința oarbă în succesul final li anima deopotrivă pe toți componenții echipei, suînd perfect sufletește această magnifică echipă a Braziliei, altfel un amalgam din punct de vedere al vîrștelor, al raselor (în formația standard au fost 6 jucători albi, 3 negri și 2 mulatri) și al personalităților. Au fost erori de natură diversă și în jocul brazilienilor (în finală, de pildă, Italia a egalat, dintr-un teribilism al lui Clodoaldo — pasă cu călcîiul înalpi, interceptată de Boninsegna), dar nimeni, nici Pelé, nici căpitanul Carlos Alberto, n-au adresat reproșuri coechipierilor.

Cîtă cernă! n-a curs în puținele săptămîni care au trecut de la finala lui El Mondial în dorința de a se găsi argumentele „cheie”. Dar foarte puțini au văzut cum în spatele „ofensivității”, al „creierului electronic” se ascunde SERIOZITATEA și MUNCA, singurele în stare să ajute uriașe dorințe de revanșă a Braziliei.

G. NICOLAESCU

NEDUMERIRI

Pentru a preîntîmpina o mie de explicații care ni s-ar putea da în această problemă, sîntem gata să subscrîm că delegarea arbitrilor nu e o treabă de loc ușoară. Colegiul central al arbitrilor trebuie să țină seama de fel de fel de lucruri, pentru a reduce la minimum suspiciunile care s-ar putea ivi în rîndul echipeilor, în legătură cu delegarea unui arbitru sau altul. Știm, unele aspecte frizează ridicolul, dar, în materie de arbitraj e greu de imaginat că s-ar putea ajunge la o schimbare, la o înfățișare totală a neîncrederei, a presupunerilor.

Acceptînd ideea că delegarea arbitrilor dă destulă bătăie de cap Colegiului respectiv, ne exprimăm, totuși, nedumerirea față de unele rezolvări ale acestui organism. Ne întrebăm, de pildă, de ce meciurile importante, așa numitele derbyuri, sînt încredințate unor arbitri din eșalonul doi, cu mai puțină experiență, cu mai puțină autoritate în ochii jucătorilor și al spectatorilor. Pînă acum, nu s-au produs buclucuri din cauza

acestor programări riscante. Dar s-ar putea produce.

Nu mai puțin ne miră faptul că, în timp ce unii arbitri și nu din cei slabi, nu sînt delegați decît rar, cu alții ne înfîlmăm mereu pe terenurile de fotbal. Măcar pentru a-l menaja, zicem noi, Colegiul n-ar fi trebuit să-l delege pe Alexandru Alexe să conducă partida Steaua — Universitatea, la București, la numai 3 zile după ce arbitrase la Arad, înfîlînd U.T.A. — Dinamo București. Rezultatul acestui suprasolicitați, s-a văzut...

Și ar mai putea fi date și alte exemple.

Dar, punem punct, în speranța că Colegiul central al arbitrilor va medita asupra acestor aspecte.

I. RITTER A CONDUS

UN MECI

PLIN DE PERIPETII

Marți, pe stadionul Vasilevski din Sofia, s-a desfășurat partida derby din cadrul campionatului de fotbal al Bulgariei. S-au înfîlîntat Levski Spartak și T.S.K.A. Victoria a revenit cu scorul de 5-2, echipei Levski Spartak, care conduce în clasament cu un avans de 3 puncte.

Jocul a fost condus de Iosif Ritter, ajutor la linie de Simion Mindres și un arbitru sofot, desemnat în urma neaprezentării constănțeanului Zaharia Drăghici, probabil indisponibil. Înfîlîndu-se la plin de peripeții. Ca urmare a jocului dur, și a atitudinilor nesportive, arbitru Ritter a eliminat doi jucători de la T.S.K.A. și a acordat trei lovituri de la 11 m (2 în favoarea formației T.S.K.A.), dar arbitralul său a fost apreciat, mai ales datorită intransigenței sale.

LOTO-PRONOSPORT

Zilnic, autoturisme la loz în plic

Zilnic la sediul Centralei A. S. Loto-Pronosport din București se prezintă alți și alți cîștigători de autoturisme la seriile speciale Loz în plic.

Printre ultimii cîștigători de autoturisme se numără și: Rotter Vilmos din comuna Săcueni județul Bihor — MOSKVICI 408, Maican Gheorghe din București — SKODA 1000 M.B., Parfene Neculai din comuna Buchin județul Caras-Severin — DACIA 1100, Răduțoiu Mircea din Tg. Jiu — TRABANT 601, Krainic Nicolae din comuna Tăuți Măgherușii județul Maramureș — MOSKVICI 408, Topor Aurel din Arad — DACIA 1100, Stîrbaru Iacob din comuna Dărmănești județul Bacău — DACIA 1100, Chira Nicolae din Bistrița — SKODA 1000 M.B., Naghy Akos din Sf. Gheorghe județul Covasna — TRABANT 601, Bu-

zatu Florian din comuna Breznita Ocol Județul Mehedint — DACIA 1100.

Succesele acestor participanți se datorează perseverenței la sistemul preferat. Jucînd la seriile speciale Loz în plic de 6 lei, puteți cîștiga autoturisme de diferite mărci și capacități cilindrice. La seriile obișnuite Loz în plic de 3 lei puteți cîștiga premii în bani de 20.000 lei, 10.000 lei, 5.000 lei, 2.000 lei, 1.000 lei ș.a.

Asăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE pe care le mai aveți la dispoziție pentru a vă depune buletinele la concursul Pronosport de duminică 12 iulie a.c. Programul acestui concurs este extrem de atractiv prin meciurile interesante și echilibrare, în frunte cu Rapid-Dinamo București, F.C. Argeș-Steaua etc.

Între noi sportivii

Numerosi corespondenți ai rubricii continuă să comenteze, în scrisorile trimise redacției, în ultima săptămînă, episodul „Guadalajara”, exprimînd puncte de vedere, opinii critice sau făcînd sugestii pentru ca lucrurile să meargă, în viitor, și mai bine. Fiecare scrisoare, fiecare rînd pe se pare, trezînd, desigur, peste „ot”-urile unorei prea personale spuse așa, la un nezac, fără a mai ține seama de înțeleptă zicală care spune că e mai bine să numeri pînă la 3..., un omagiu sincer adus, înainte de toate, sportului. Pentru că are, fără îndoială, multe semnificații faptul că zeci, sute de prieteni ai stadionului își iau osteneala să scrie ziariului, deseori pe a-titea și atitea pagini, despre prezentul și, mai ales, viitorul fotbalului din țara noastră.

Mulțumiri sincere tuturor corespondenților care — tuții întîind că, din cauza marelui număr de scrisori, nu vor afla decît un asemenea răspuns colectiv — au adus prețioase clarificări în multe probleme legate de selecția și evoluția

echipei noastre în jocurile de calificare și în turneul final din Mexic.

Asadar, vom pune punct — în cadrul acestei rubrici — la discuțiile despre „El Mondial” și să urmărim, împreună, comentariile trimisilor noștri speciali, ca și punctele de vedere exprimate de confrății de la alte publicații.

Vă asigur, însă, că toate sugeriile, ca și observațiile critice, au ajuns la adresele exacte...

T. GHEORGHU - Tr. Severin: Acum, pentru că, din motive pe care le înțelegem, ne-am propus să lăsdăm rubrică de fotbal sarcina — de la v. ară — să elucideze toate problemele „mexicane”, să revenim la... Duminică II (cazul lui Tardlungă a fost pe larg dezbătut, la timpul cuvenit, în coloanele ziarului nostru — și ale altor publicații). Au fost, într-adevăr, m. multe... etape de tratative, dar — în final — lucrurile s-au rezolvat, fostul jucător rapidist fiind acum bun legitimat pentru formația Steagul

roșu Brașov. Pentru duminică trecută ni se anunțase și reîntoarcerea lui Dumitriu II, dar cu două zile înainte el s-a accidentat la antrenament.

În orice caz, nu mai este vorba de „Enigma Dumitriu II...”, așa cum intitulă dv corespondența trimisă acestei rubrici. Personal, cred că s-a făcut un act de dreptate. Să vedem cum va fi onorat!

IOAN TODOSICIUC - Satu Mare: Da, rîndurile de... prezentare, ca și articolul scris pentru redacția noastră, au fost bine adresate! Se vede că bubiți sportul (a se citi FOTBALUL), că minuiți cu usurînă condeiul, așa înci drumul spre... tipar este deschis. Nu, însă, cu articolul intitulat „Retrospectivă ante și post (!?) mexicană”, care reia lucruri spuse pe larg, comentate de mai mulți ziariști prezenți la turneul final al C.M.

Aștept, promițînd atenție și... sinceritate, un al doilea material pe cit posibil pe o temă din viața sportivă a jucătorului.